

वडवा, die Hdschr. in Malajälīm- und Grantha-Characteren वडवा. — Vgl. परिवडवा.

वडवाग्नि m. das am Südpol gedachte Höllenfeuer, welches kein Wasser des Meeres zu löschen vermag (vgl. u. श्रैर्व), TRIK. 1, 1, 68. H. 17. MBH. 3, 14149. KATHĀS. 26, 139. — Vgl. वाडवाग्नि.

वडवानल m. 1) dass. GOLĀDHJ. 3, 17, 23. Spr. 419. 2153. — 2) ein best. Pulver, aus Pfeffer und anderen scharfen Stoffen, das die Verdauung befördert, ÇĀRṅG. SĀMṆ. 2, 6, 39.

वडवाभृत s. वडवाहृत.

1. वडवामुख n. das Stutenmaul (vgl. u. श्रैर्व), Bez. des Einganges zur Hölle am Südpol, H. 1362. HALĀJ. 3, 1. ĀRJABHĀṬA, SIDDH. 3, 12. MBH. 7, 9608 (wodie ed. Bomb. पिबतोयमयं liest), 13, 2230. HARIV. 2365. 5422. 5426.

2. वडवामुख 1) adj. in Verbindung mit अग्नि u. s. w. oder m. mit Ergänzung dieser Worte = वडवाग्नि TRIK. 1, 1, 68. H. 1100. HALĀJ. 1, 70. MBH. 1, 1220. 4, 1580. HARIV. 11415. R. 2, 59, 30. 4, 40, 50. fg. KATHĀS. 26, 10. 21. 137. als Bein. Çiva's MBH. 13, 1169. personif. als ein Mahārshi, der mit Nārājaṇa identificirt wird, 12, 13222. — 2) m. pl. N. pr. eines mythischen Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 17. MĀRK. P. 58, 30.

वडवावक्र n. = 1. वडवामुख MBH. 13, 2909. °कृतभुज् UTTARĀ. 94, 14 (123, 1).

वडवाहृत adj. als Bez. einer Art von Slaven MIT. 268, 4. वडवा गृहदामी तथा हृतस्तस्त्रेभिर्न (लोमिन् gedr.) तामुद्वाह्य दासत्वेन प्रविष्टः 15. fg. वडवाभृत VIVĀDAK. 43, 15.

वडविन् adj. von वडवा gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5, 2, 116.

वडा f. = वट Klösschen, Knöpfchen ÇABDAK. im ÇKDR.

वडिका DHŪRTAS. 79, 14 unnütze Aenderung von LASSEN st. वटिका der Hdschr.

वडिश (so schreiben die Bomb. Ausgg.) m. (selten und von den Lexicogr. nicht erwähnt) und n. Angel, Haken zum Fangen von Fischen AK. 1, 2, 2, 16. H. 929. HALĀJ. 4, 79. MBH. 1, 1329. 3, 11495. 8, 3387. R. 3, 57, 7. SUÇR. 1, 25, 1. Spr. 36. 2010. 2877. BHĀG. P. 3, 28, 34. ein best. chirurgisches Instrument in Hakenform SUÇR. 1, 26, 13. VĀGBH. 25, 31. Nach TRIK. 3, 5, 20 auch f. श्रा, nach BHAR. zu AK. auch f. श्र ÇKDR. — Vgl. वल्लिश.

वडेर् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 117, b, 13.

वडैसक N. pr. einer Oertlichkeit RĀGĀ-TAR. 8, 1266.

वडु adj. gross AK. 3, 2, 10.

वण्, वणति (शब्दे) DHĀTUP. 13, 3. caus. aor. अवीवणत् und अणवणात् NĪSA in SIDDH. K. zu P. 7, 4, 3. VOP. 18, 3.

वण s. धिगवणा.

वणथलग्राम (wohl aus वनस्थल^o entstanden) m. N. pr. eines Dorfes Verz. d. Oxf. H. 383, a, No. 462.

वणिकत्रत Verz. d. B. H. 133, b, 9 fehlerhaft für विसयद्वादशोत्रत; vgl. Verz. d. Oxf. H. 34, b, 13.

वणिकर्मन् (वणिञ् + क^o) n. die Beschäftigung des Kaufmanns, Handel PAÑĀT. 7, 9.

वणिक्रिया f. dass. VARĀH. BRH. S. 69, 20.

वणिक्रयथ m. = निगम AK. 3, 4, 22, 142. H. an. 3, 467. MED. m. 45. = विपणि AK. 3, 4, 12, 54. 1) die Beschäftigung des Kaufmanns, Handel

M. 1, 90. 40, 47. MBH. 12, 11288. HARIV. 363. KĀM. NĪTIS. 5, 78. — 2) Kaufmannsladen ÇIÇ. 3, 38. अचौरभूतथा भूमिर्पथा रात्रौ वणिक्रयथा:। अतिष्ठन्विवृतद्वारा: RĀGĀ-TAR. 6, 7. — 3) Kaufmann: वणिक्रयथा भिन्नवो यथापि BHĀG. P. 8, 11, 25. 10, 42, 13. — 4) die Wage im Thierkreise BHĀG. P. 11, 12, 6.

वणिकसार्थ m. Handelskarawane BHĀG. P. 5, 14, 1.

वणिजन m. Kaufmann, coll. Kaufleute R. 1, 1, 96. MĀLAV. 67, 21. VARĀH. BRH. S. 15, 29. 16, 29. MĀRK. P. 18, 3.

वणिगन्धु m. die Indigopflanze ÇABDAK. im ÇKDR.

वणिगभाव m. Kaufmannsstand, Handel AK. 2, 9, 3.

वणिगवह् m. Kameel ÇABDAK. im ÇKDR.

वणिगवृत्ति f. Handel, Kram, Schacher Spr. 664 (pl.).

वणिञ्चार्ग m. = विपणि H. 988. — Vgl. वणिक्रयथ.

वणिञ् UṆĀDIS. 2, 70. 1) m. a) Kaufmann, Krämer NĪR. 2, 17. AK. 2, 9, 78. H. 867. an. 2, 76. MED. ḡ. 26. HALĀJ. 2, 416. RV. 1, 112, 11. 5, 43, 6. AV. 3, 15, 1. M. 7, 127. 8, 169. MBH. 3, 2539. R. 1, 5, 16. 2, 36, 3. 48, 3. VARĀH. BRH. S. 5, 29. 40. 9, 31. 10, 6. 7. 15, 5. 11. 13. Spr. 1937. 3986. KATHĀS. 18, 292. 295. 27, 15. 61, 2. BHĀG. P. 7, 10, 4. HR. 28, 1. 45, 6. वणिग्धन AK. 3, 4, 21, 46. — b) die Wage im Thierkreise VARĀH. BRH. 1, 13. Ind. St. 2, 260. — c) N. eines best. Karaṇa (eine astrologische Eintheilung der Tage) H. an. MED. VARĀH. BRH. S. 99, 7. — 2) f. Handel H. an. MED. M. 10, 79. — Vgl. 1. पण, पानवणिञ्, पोत^o, मरुवणिञ्.

वणिञ् m. = वणिञ्. 1) Kaufmann COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 9, 78. unter den Beinn. Çiva's MBH. 13, 1223. — 2) die Wage im Thierkreise VARĀH. LAGH. 1, 21 in Ind. St. 2, 282. — 3) N. eines best. Karaṇa VARĀH. BRH. S. 99, 4.

वणिञ्क m. Kaufmann MED. r. 176.

वणिञ्च्य (von वणिञ्) n. Kram, Handel KĀÇ. in SIDDH. K. zu P. 5, 1, 126. TRIK. 3, 5, 20. HALĀJ. 4, 76. वणिञ्च्यौ f. dass. MĀDHAVA in SIDDH. K. zu P. 5, 1, 126. AK. 2, 9, 80. TRIK. H. 867. HALĀJ. ÇAT. BR. 1, 6, 4, 21. PAÑĀV. BR. 17, 1, 2. MBH. 3, 11294. 12, 2356. KATHĀS. 13, 68. 74. 27, 188. 29, 75. 194. 36, 75. 52, 318. 61, 3. MĀRK. P. 50, 76. 57, 9. — Vgl. वाणिञ्च.

वाण् (v. l. वण्), वणति (विभाजने) DHĀTUP. 9, 43. वण्ट्यति (auch वण्टापयति nach DURGĀD. im ÇKDR.) dass. 32, 48. 35, 65. vertheilen: ज्ञातिभिर्वण्यते नैव — विद्यारत्नं मरुधनम् Spr. 985. — Vgl. वाण्ड, वण्ड.

वाण m. 1) Theil H. 1434. — 2) der Griff einer Sichel H. 892. — 3) ein unverheiratheter Mann (oder adj. unverheirathet) ÇABDAM. im ÇKDR. — Vgl. वण्ड, वण्ड.

वाणक m. Theil AK. 2, 9, 90.

वाणल m. 1) Schaufel. — 2) Schiff. — 3) eine Art Kampf H. an. 3, 682. MED. I. 129. — वणल ÇKDR. nach denselben Autt., वणल WILSON nach H. an.

वाण्ड, वण्डते (एकर्यायाम्, एकरे) DHĀTUP. 8, 9.

वाण्ड 1) adj. a) verkrüppelt, verstümmelt (खर्व). — b) unverheirathet H. an. 2, 108. MED. th. 8. — 2) m. a) Diener H. an. — b) Lanze H. an. MED. — Vgl. वण्ड.

वाण्डर m. 1) die weibliche Brust. — 2) = करीकोष (the sheath that envelopes the young bambu WILS.). — 3) ein junger Schoss bei der